

POSTANOWIENIE

25 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Robert Stefanicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 25 lutego 2025 r. w Warszawie
wniosku K.Ł i M.Ł.

o zbadanie spełnienia przez SSN Kamila Zaradkiewicza wymogów niezawisłości
i bezstronności w sprawie I CSK 3497/24

z powództwa K.Ł i M.Ł.

przeciwko Gminie Miasta T.

o zapłatę

wniosek odrzuca

UZASADNIENIE

Powodowie K.Ł i M.Ł. zastępowani przez profesjonalnego pełnomocnika
wnieśli o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności sędziego
Sądu Najwyższego Kamila Zaradkiewicza z uwagi na okoliczności towarzyszące
jego powołaniu na sędziego oraz postępowanie po powołaniu, a w związku z tym o
uruchomienie procedury tzw. testu niezawisłości i bezstronności, a następnie
wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy.

W uzasadnieniu podniesiono również, że w ocenie powodów w sprawie
zachodzą przesłanki przewidziane w art. 29 § 5 Ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.
o Sądzie Najwyższym, w szczególności, że Pan Kamil Zaradkiewicz został
powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego w okresie obowiązywania
zmienionej w 2017 r. Ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa. Zdaniem
Wnioskodawcy uchwała Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, wyrok

Sądu Najwyższego z 19 kwietnia 2023 r., III KK 375/21, postanowienia Sądu Najwyższego z 19 października 2023 r., I ZB 52/22, 27 lutego 2023 r., II KB 10/22 przemawiają za zasadnością stanowiska powodów, a powszechnie dostępne materiały oraz publikacje wskazują, że sędzia należy do grupy najbardziej zaangażowanej w spór dotyczący statusu sędziów w Sądzie Najwyższym. W dalszym wywodach wskazano, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wydanym na tle art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności nieprawidłowości dotyczące wadliwej procedury powoływania sędziów mają taką wagę, że podważają samą istotę prawa do rozpoznania sprawy przez „sąd ustanowiony ustawą”. Strona powodowa przywołała też treść uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2020 r., BSA 104110-1/20.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawą wniosku był art. 29 § 5 Ustawy o Sądzie Najwyższym w brzmieniu obowiązującym od dnia 15 lipca 2022 r., zgodnie z którym dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i postępowania po nim, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. Natomiast na podstawie art. 29 § 9 i 10 przedmiotowej ustawy wniosek o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności powinien czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki określone w art. 29 § 5 oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie. Wniosek niespełniający tych wymagań podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Odrzuceniu podlega również wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny.

Wniosek ma zatem zmierzać do stwierdzenia niespełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów - naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w konkretnej sprawie. Niewystarczające jest więc wskazanie okoliczności

towarzyszących powołaniu danego sędziego Sądu Najwyższego w szczególności ewentualnych wadliwości normatywnej procedury nominacyjnej w ujęciu abstrakcyjnym i jego postępowania po powołaniu w postaci wypowiedzi, które mogą wywoływać uzasadnione wątpliwości co do spełnienia przezeń wymagań niezawisłości i bezstronności, ale konieczne jest także wykazanie okoliczności świadczących o tym, że braki tego rodzaju mogą się przekładać na wynik konkretnej sprawy, z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. Wniosek o zbadanie spełnienia przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności powinien być zatem skonkretyzowany zarówno w odniesieniu do osoby sędziego, jak i do okoliczności danej sprawy, którą ma rozpoznać sędzia objęty wnioskiem.

Wniosek pełnomocnika powodów K.Ł i M.Ł., adwokata A.W. o zbadanie standardów bezstronności i niezawisłości sędziego Sądu Najwyższego Kamila Zaradkiewicza nie czyni zadość wskazanym powyżej wymogom. Rzecz w tym, że Wnioskodawca ograniczył się w nim wyłącznie do zasygnalizowania utrzymanych na wysokim poziomie ogólności wyimków z orzecznictwa Sądu Najwyższego i trybunału międzynarodowego, w żaden sposób nie wskazując na jakiegokolwiek skonkretyzowane okoliczności dotyczące postępowania przez sędziego, wyznaczonego obecnie do rozpoznania sprawy powodów K.Ł i M.Ł. po jego powołaniu na urząd sędziowski. W szczególności nie wykazuje się w uzasadnieniu wniosku tego, że uwzględnienie postępowania sędziego po powołaniu przez nawiązanie do jakichkolwiek konkretnych okoliczności faktycznych w danej sprawie ze skargi kasacyjnej wniesionej przez stronę powodową może doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, a w efekcie wywrzeć wpływ na wynik tej sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 grudnia 2024 r., III CB 53/24).

W ocenie Sądu Najwyższego wniosek powodów podlega odrzuceniu z powodu braku spełnienia przesłanek określonych w art. 29 § 5 Ustawy o Sądzie Najwyższym. Wskazano w tym piśmie, jakie okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego do pełnienia urzędu postrzegane powinny być jako naruszające standard niezawisłości i bezstronności. Wprawdzie w motywach tej części wniosku strona powodowa powołała się na doniesienia medialne, jednak

formalnie wymaganie zawarte w art. 29 § 5 Ustawy o Sądzie Najwyższym zostało spełnione. Nie wyszczególniano, jak przedstawia się sytuacja z przesłanką zachowania się sędziego Sądu Najwyższego po powołaniu. Powodowie przede wszystkim nie wskazali, jak w okolicznościach sprawy o sygn. akt I CSK 3497/24 ewentualne naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności związane z powołaniem na urząd sędziego i późniejszym postępowaniem sędziego mogłoby wpływać na jej wynik przy uwzględnieniu okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. Powodowie ograniczyli się do przywołania fragmentów uzasadnień powołanych na wstępie rozstrzygnięć sądowych. Stanowisko powodów bez wykazania wpływu na wynik sprawy prowadzonej pod sygn. akt I CSK 3497/24 nie może zastąpić przytoczenia wszystkich przesłanek zawartych w art. 29 § 5 Ustawy o Sądzie Najwyższym. Powołane przez pełnomocnika okoliczności mają charakter ogólny i abstrakcyjny oraz mogą zostać odniesione do każdej sprawy rozpatrywanej przez każdego sędziego Sądu Najwyższego powołanego przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. (zresztą faktycznie oznaczałoby to bez powyższych ograniczeń w każdym czasie złożenie wniosku wobec każdego sędziego w RP).

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że wniosek nie spełnia wymagań formalnych określonych w art. 29 § 9 pkt 2 i na podstawie art. 29 § 10 Ustawy o Sądzie Najwyższym orzekł jak na wstępie.

(R.N.)

[r.g.]